

Πανελλήνια Ένωση Γονέων Μουσικών και Καλλιτεχνικών Σχολείων

www.mousikart.gr

30 Γενάρη 2013, μέρα αφιερωμένη στην μουσική και καλλιτεχνική εκπαίδευση

Από την αρχή της σχολικής χρονιάς πάνω από δέκα χιλιάδες διδακτικές ώρες χάνονται κάθε βδομάδα στα μουσικά και καλλιτεχνικά σχολεία της χώρας.

Η κυβέρνηση μέσω του υπουργείου Παιδείας όχι μόνο αδιαφορεί αλλά και προειδοποιεί πως στην επόμενη σχολική χρονιά τα πράγματα θα είναι ακόμα χειρότερα...

Λένε δηλαδή με λίγα και κυνικά λόγια πώς είτε έτσι είτε αλλιώς θα έχουμε μουσικά σχολεία χωρίς ώρες μουσικής καλλιτεχνικά σχολεία χωρίς ώρες ειδικών μαθημάτων, άρα τα σχολεία θα συρρικνωθούν και πιθανόν θα κλείσουν.

Ξέρουμε πως η κατάσταση αυτή δεν αφορά μόνο τα σχολεία μας. Χιλιάδες μαθητές φέτος δεν μπορούσαν να μετακινηθούν στα υπερτοπικά σχολεία γιατί οι περικοπές οδήγησαν για πάνω από δύο μήνες στην κατάργηση των μεταφορών και το πρόβλημα ειδικά στην επαρχία συνεχίζεται.

πως δεκάδες τμήματα συγχωνεύθηκαν,

πως σχολεία συνενώνονται,

πως μαθητές τσουβαλιάζονται σε ανεπαρκείς αίθουσες,

πως σχολεία κλείνουν προς δόξα του «πρώτα ο μαθητής».

πως παιδιά λιποθυμούν από ασιτία στο σχολείο,

πως κάνουν μάθημα σε παγωμένες αίθουσες με τον κακοπληρωμένο δάσκαλο

πως στα σπίτια των λαϊκών οικογενειών το φαγητό λιγοστεύει και το κρύο περισσεύει

πώς η ανεργία, η απόλυση, το λουκέτο απειλεί το αύριο όλων μας και πάνω από όλα της νέας γενιάς

πώς τα «λεφτά υπάρχουν» σε αυτούς που κλέβουν το πλούτο των εργαζομένων σε λίστες και φορολογικούς παραδείσους,

πώς θάλασσες λιμάνια βουνά δάση νερό μεταφορές επικοινωνίες δρόμοι ξεπουλιούνται σε όφελος των δανειστών – τοκογλόφων των επικυρίαρχων και των κατόχων του πλούτου

και ξέρουμε τέλος πως πολλοί μας ρωτούν αν μπροστά σε μια τέτοια κατάσταση έχουμε δίκιο να μιλάμε για την μουσική και καλλιτεχνική παιδεία, ή αυτό είναι μια άχρηστη και περιττή πολυτέλεια.

Λέμε λοιπόν πώς σε όλες τις δύσκολες στιγμές του, ο λαός μας τραγούδησε τον πόνο και την ελπίδα του, ζωγράφισε την δυστυχία αλλά και την χαρά του, πήρε ανάσα από την τέχνη την μουσική και τον πολιτισμό, βρήκε αποκούμπι σε μια μουσική που έφερε στα αυτιά και τα χείλη του, μεγαλούργησε σε όλες τις μορφές της τέχνης βαδίζοντας στον δύσκολο δρόμο του αγώνα για την λευτεριά την επιβίωση την κοινωνική προκοπή.

Γι αυτό λοιπόν λέμε πως **η μουσική και καλλιτεχνική εκπαίδευση είναι ανάγκη** γιατί αναπτύσσει σε όλους τους νέους ανθρώπους την αισθητική αγωγή που βοηθά τόσο την ανάπτυξη κριτικής σκέψης όσο και του συναισθηματικού κόσμου στο βαθμό που είναι βέβαια ενταγμένη στη **12χρονη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση**. Γι αυτό λοιπόν αγωνιζόμαστε γι αυτό βγαίνουμε και πάλι στους δρόμους με ένα σύνθημα και ένα τραγούδι στα χείλη.

